Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35423
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

tiam si potis ostensum. Dez
cant archiepo.

D hec ut. pterea de his qui iura
mentum prestant quod stabunt iudicio eccle
et postea prestito sacramento appellant
ita tua sollicitudo prouideat ut eos
seruare quod iurant. uel infra xl. dies post
appellone interpositam iter arripere ad
ipsam prosequendam compellas. De
carnot. ii. epo.

Questioni quam facis utrum appellationi
illius sit defendum. qui sicut
moris est prestito iuramento absolui
meretur si ante quam ad ei mandetur
appellasset. uel si mandato recepto
causa subterfugii appellauit tale re.
quod postquam iurauit appellationi ei que
iuramento eius debeat derogare non
est in aliquo defendum. sed statim erit
in eandem sententiam reducendus. quando do
nec mandatum suscepit et suscepte
pro posse fuit prosecutus debet firmi
ter obseruari. De wint. epo.

Certum quia ad ap. se. de clericis appel
lant et postea grauia et enormia com
mittentes sic dum conueniunt tu
entur appellone. hoc duximus respondendum quod si
post appellonem grauia committunt et ita
publice et manifeste quod alii grauiter
scandalizentur. et decor ecclesiastice ho
nestatis deformetur. eos appello non
debet in tanta nequitia et iniqui
tate tueri. quominus eorum excessus
canonica censura puniatur. porro
de his qui sententia excois innodati sunt
iurant ecclesiastico iudicio stare. et
mox obliti inuocant appellonis pro
rumpunt. dicit tua significatione. quod eos per
excoicationes compellere debes appello
ne seram contrario temporis prosequi uel iudi
cio eccle stare. De cant. ar. et eius suf.

Ex frequentibus clericorum quidem partibus
uestris ad p. nostram accedunt. satis
euidenter nobis innotuit. quod multum
decedentibus eorum ecclarum personis quidam
filii quidam alii absque conscientia et consensu
epi diocesiani. se in predictas ecclas
intrudere non uerentur. et earundem ecclarum
claues accipiunt. et ut ecclas et earum
bona teneant occupata. in uocem
appllonis prorumpunt. Quoniam igitur id
iniquum est et absurdum penitus.
nos tante iniquitati et enormi
tati pastorali uolentes constantia
occurrere. et radicem huius cupiditatis
de clero penitus extirpare. f. u.
p. a. s. p. m. quatenus siquis sit uel fuerit in
partibus uestris qui tali modo ad detinen
das ecclas inhiare presumant. ipsos
ad easdem ecclas studiose monere cu
retis et ecclesiastica districtione compellere.
ita quod si manifestum est ipsos ita tenere
et presumptuose ecclas tenere obtentu
appllonis sic interposuerit non obstan
tatis. quin eos ad easdem ecclas di
mittendas ap. ces. ex. cen. compel
latis. Idem wint. epo.

Super eo uero quod a nobis querendum duxi
stis di. ut cum uideas super incidente
questionem super qua fuit appellatum.
tota principalis causa que commissa est
iudici ap. p. terminanda. debeat
indecisa relinqui. inquisite. t. r.
respondendum. quod si questio incidens talis fuit.
quod sine ea principalis causa non potest termi
nari. per interpositum ap. obstaculum
toti cause cognitio debet de iure dif
ferri. donec superior iudex ad quem
super iam dicta questione appellatum est. aliter
de tota causa disponat. De cant. ar.

Insinuauerunt nobis dilecti fi. n. prior et ca
nonici sancte frideswide. quod cum causa que inter eos.
et canonicos de osene et de eccla sancte
marie magdalene uertitur. de manda
to nostro coram ue. fratribus n. exon. et
cistren. epis tractaretur. ad audientiam
nostram appellasset. idem epi canoni
cos de oseneia in possessionem ipsius
eccle. causa rei seruande iudicauerunt
induci. et huiusmodi idem epi litteras
commissionis nostre quas super causa ipsa rece
perant diligentius intuentes. et uiden
tes appllonem alterutri partium in eisdem
litteris inhibitam non fuisse. exon. ar
chid. mandauerunt ut omnia in eodem
statu seruaret. in quo tempore facte ap
pellonis fuisse dinoscuntur. Interim
uero canonici de oseneia in prescriptam
ecclesiam irruerunt. et ibi manere uolen
tes. a ministris sancte frideswide eiecti fu
erunt. Deinde autem canonici de oseneia
ad lundon. et wigorn. epos litteras